

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 86.252 van 27 maart 2000
in de zaak A. 87.454/IX-2056.**

In zake : Pierre DETOURNAY,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. DE BRABANTER,
kantoor houdende te ASSE,
Stationsstraat 69

tegen :

De Post,
die woonplaats kiest bij
advocaten D. D'HOOOGHE en F. VANDENDRIESSCHE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Pierre DETOURNAY, directeur in de Dienstengroep Informatica bij De Post, op 25 oktober 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 25 juni 1999 waarbij Luc TEMMERMAN wordt aangeworven als directeur informatica;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 21 december 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 januari 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DE BRABANTER, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat F. VANDENDRIESSCHE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is statutair ambtenaar van De Post en heeft de statutaire graad van informaticus-deskundige. Ingevolge een overeenkomst van 28 december 1994 tussen hem en De Post werd hem de functie toevertrouwd van directeur informatica Projecten Brievenpost en Gemeenschappelijke Projecten als mandataris overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 55 tot 60 van het administratief statuut van de postambtenaren.

1.2. In het kader van een project tot modernisering van de informatica van De Post dat niet alleen een verandering van informaticatechnieken en werkmethodes maar tevens een hervorming op het vlak van het beheer van de informaticadiensten omvat, beslist de raad van

bestuur op 10 februari 1999 dat moet worden overgegaan tot een centralisering van de beslissings- en beheersstructuur van de informatica en zulks in de vorm van een informaticadirecteur die zou worden belast met de globale hervorming van de afdeling en van de informatiestructuren. Er wordt besloten dat een extern selectiebureau een geschikte kandidaat zou zoeken.

1.3. Dit extern bureau selecteert een aantal personen waaronder Luc TEMMERMAN.

1.4. Op grond van de selectie van het extern bureau en ingevolge de delegatie die de raad van bestuur op 19 mei 1999 aan zijn voorzitter heeft verleend werft deze laatste op 25 juni 1999 Luc TEMMERMAN bij arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur aan in de nieuw gecreëerde functie van directeur informatica.

Die functie wordt hiërarchisch ingepast tussen de bestuurder-directeur en de directeurs-informatica die slechts voor een deel van de applicaties verantwoordelijk zijn zoals dit het geval is voor verzoeker;

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota twee excepties van onontvankelijkheid aanvoert; dat zij hierbij stelt dat verzoeker geen belang heeft bij de door hem gevorderde vernietiging en dus ook niet bij de schorsing omdat hij zelfs bij een eventuele schorsing of vernietiging geen enkele kans maakt om in de functie te worden aangesteld, dat hij immers niet voldoet aan het vereiste profiel omdat bij zijn aanwijzing voor het mandaat van directeur informatica voor de projecten Brievenpost en Gemeenschappelijke Projecten reeds gebleken is dat hij op het essentiële vereiste van veranderingsbereidheid slecht tot uiterst slecht

scoorde; dat zij ook voorhoudt dat verzoekers vordering laattijdig ingediend is omdat verzoeker reeds tijdens informatievergaderingen over de reorganisatie die werden gehouden vanaf 23 februari 1999 ervan op de hoogte was gebracht dat men tot een externe aanwerving zou overgaan en hij dus reeds sinds dan wist dat hij niet in aanmerking zou komen voor de functie;

2.2. Overwegende dat over die exceptie slechts uitspraak zou moeten worden gedaan indien aan de beide, cumulatieve voorwaarden om tot de schorsing van de tenuitvoerlegging over te gaan is voldaan, wat te dezen, zoals zal blijken, niet het geval is;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

3.1. Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel kan berokkenen;

3.2. Overwegende dat met betrekking tot de tweede voorwaarde verzoeker vooreerst aanvoert dat hij een ernstig financieel nadeel ondergaat doordat de wedde die is vastgesteld voor de betrekking die toegewezen is aan Luc TEMMERMAN merkelijk hoger ligt dan de wedde die verzoeker voor een gelijkaardige functie geniet, dat de bestreden maatregel also een onmiddellijke weerslag heeft op zijn inkomen, dat alhoewel een financieel nadeel in principe herstelbaar is, het volgens verzoeker te dezen niet het geval is aangezien hij reeds 60 jaar is; dat hij als tweede nadeel aanvoert dat hij in de

belangrijke functie die hij waarneemt gezichtsverlies heeft geleden;

3.3. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota hierop vooreerst opmerkt dat verzoeker zich beperkt tot een algemene uiteenzetting die nergens wordt gesteund door concrete en nauwkeurige gegevens en dat het door hem aangevoerde nadeel minstens voor een deel aan hemzelf te wijten is aangezien hij de kans om zich kandidaat te stellen voor de betrekking van directeur informatica niet heeft benut; dat vervolgens wat het ingeroepen financiële nadeel betreft verzoeker niet aantoot en dat de verwerende partij ook niet inziet hoe de aanwerving van Luc TEMMERMAN verzoeker in zijn financiële belangen kan hebben geschaad aangezien die aanwerving op geen enkele wijze afbreuk heeft gedaan aan zijn eigen wedde, dat trouwens, gesteld dat er een nadeel zou zijn, dergelijk nadeel volgens de verwerende partij te herstellen is aangezien verzoeker via een vordering tot schadevergoeding voor de gewone rechter herstel kan bekomen en dat de verwerende partij niet inziet waarom verzoekers leeftijd dit zou kunnen verhinderen; dat de verwerende partij ook stelt dat er geen sprake kan zijn van gezichtsverlies aangezien de aanwerving van Luc TEMMERMAN op geen enkele wijze afbreuk heeft gedaan aan de reputatie, de eer of de goede naam van verzoeker, dat er trouwens geen enkel concreet gegeven wordt aangevoerd waaruit dit gezichtsverlies zou kunnen worden afgeleid en dat gesteld dat er toch gezichtsverlies zou zijn dit zal worden hersteld door de morele genoegdoening die een eventuele vernietiging zal verschaffen; dat overigens, steeds volgens de verwerende partij, een schorsing een dergelijk moreel nadeel niet kan wegnemen of verminderen daar de schorsing geen afbreuk kan doen aan het voortbestaan van de arbeids-overeenkomst die werd gesloten tussen haar en Luc TEMMERMAN;

3.4. Overwegende dat de verwerende partij terecht opmerkt dat verzoeker niet aantoont en er ook niet ingezien wordt hoe de aanwerving van Luc TEMMERMAN verzoeker in zijn financiële belangen kan hebben geschaad aangezien die aanwerving op geen enkele wijze zijn eigen inkomen aantast; dat verzoeker eigenlijk het mislopen van een voordeel aanvoert, met name een hogere wedde, dat zulks niet een negatieve wijziging in zijn eigen financiële toestand betekent, dat verzoekers financiële toestand er niet slechter op geworden is als gevolg van en sedert de bestreden beslissing; dat in de onderstelling dat het niet verkrijgen van een additioneel inkomen toch als een nadeel zou worden beschouwd, zulks hoe dan ook berekenbaar is en kan hersteld worden; dat verzoeker niet aantoont dat zijn leeftijd van zestig jaar een herstel in de weg zou kunnen staan en dat zulks ook niet ingezien wordt;

3.5. Overwegende dat met betrekking tot het als een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel ingeroepen gezichtsverlies de verwerende partij terecht opmerkt dat verzoeker bij een loutere bewering blijft waarvoor hij geen concrete bewijzen aanreikt; dat voorts het ondergaan van gezichtsverlies niet zonder meer als een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel voor de hand ligt en dat zelfs als de bestreden aanwerving zou betekenen dat verzoeker geacht wordt niet te beschikken over de vereiste kwaliteiten voor de betrokken functie zulks nog geen afkeuring van verzoeker is aangezien het niet bezitten van het juiste profiel voor een welbepaalde betrekking bezwaarlijk als oneervol kan beschouwd worden; dat indien zulks toch door verzoeker als zodanig wordt gevoeld dit niet zozeer het gevolg is van de bestreden beslissing doch veeleer van een subjectieve interpretatie van verzoeker en dat in de gegeven omstandigheden dit subjectief aanvoelen geenszins een schorsing vermag te verantwoorden;

3.6. Overwegende dat aldus niet is voldaan aan een van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig maart 2000, door :

de H.	L. HELLIN,	wnd. voorzitter, staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.